

фланговитѣ куршуне, макаръ че тия, които летѣха отъ горѣ, както и ония които ни пращаха турскитѣ стрѣлци по дължината на шосето, лѣгатъ на нѣколко крачки отъ прѣдѣ ни раняватъ койго минава, нѣ колко да е се пакъ подъ сагата могила нищо нѣможеха ни сторжтъ. Главния превозенъ пунктъ се намѣрваше на 150 крачки отъ насъ, задъкъщата задня батарея, по долу отъ Брянския полкъ, който ни остана на вчерашното мѣсто.

Дея, както и вчера, отвише топѣлъ, а послѣ пладнѣтскички насъ, които се вжргаляхме на откритата поляна, захвана страшно да ни припича. Тука пжкъ, за бела, вода нѣма! Трѣбваше да задържаме войницитѣ, които минаваха съ котленцата си отъ вода, за да си поне малко понаквасимъ изехналото гърло съ по единъ гълтжкъ смърдѣла вода.

Въ 10 часа сутренъта, азъ забѣлязахъ сякашъ човѣшко движение на самия върхъ на Лисата височина. Чрѣзъ далекогледа видѣхъ че нѣма мѣсто за сжмнение: височината завзета отъ неприятеля; слѣдователно, ако не днесъ то сутре, ще наченатъ да ни бжхтятъ и отъ дѣсното крило. Друго-яче да кажж: нашата позиция обиколена отъ три страни и засега ни остава само единъ пжтъ за отстъпване къмъ Габрово. Като се удостовѣрихъ въ дѣйствителността за завземането на Лисата височина, опжтихъ се, не безъ досада, да доложж на началството за това. Приближавамъ до блиндажа и обявлявамъ приятната новина. Генералитѣ се сжмняватъ, а особено ген. Держински не иска да вѣрва.

— Да бжде работа ли е! Тамъ трѣбва да има казашки караулъ!

Столѣтовъ излѣзе изъ блиндажа и начена да гледа съ моя далекогледъ.

— Като че се чернѣе нѣщо, нѣ да ли се хора? обърща се къмъ мене.

Тоя пжтъ азъ играяхъ ролята на казака, съ когото се препирахъ на 7-ий Августъ и увѣрѣвахъ че това сж хора, за това че върха на Лисата височина е съвършено гола и на нея нѣма никакъвъ шумакъ. Прочее, завзета или незавзета Лисата височина отъ неприятеля, за насъ е безразлично, тжй